

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

เทศน์ตามสภาพที่ปรากฏในหัวใจ

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๔ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๓ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๗๔ ดอลลาร์ รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๒,๕๖๒ กิโลกรัม เท่ากับ ๓๖๕ แห่ง รวมทองคำทั้งหมดทั้งที่เข้าคลังหลวงและยังไม่เข้าได้ ๔,๖๒๘ กิโลกรัม กรุณาทราบตามนี้ เรายังจะต้องติดตามหาเข้ามาเพิ่มไปเรื่อย ๆ ไม่มีลดละนะ เวลานี้เป็นเวลาราตรีที่พี่น้องทั้งหลายจะได้ช่วยกันชวนขยายหาสมบัติเงินทอง เข้าสู่หัวใจแห่งชาติไทยของเราคือคลังหลวง ต้องไม่ลดละ อันนี้ลดละไม่ได้ ถ้าลดละนี้แล้วเท่ากับคนไทยทั้งชาติ ๖๒ ล้านคนไม่มีหัวใจนะ ลดละก็เรียกว่าหยุดหายใจ พวกที่อยู่ในศาลานี้ตายกันหมด อยากตายกันไหม ถ้าไม่อยากตายให้รีบหายใจไปหาทองคำมาให้หลวงตา หลวงตาจะช่วยหายใจให้

เรื่องทองคำเรื่องดอลลาร์ ทองคำเป็นอันดับหนึ่ง เราจะพยายามหาให้ได้ทีเดียว ทองคำเรานั้นคือหัวใจของชาติ ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกันตลอดมานะ อันนี้หนักมาก หนักในความสนใจของพี่น้องชาวไทยเรามีหัวหน้าเป็นต้นนะ เราไม่ลดหย่อน หนักตลอดเลย เราจะพยายาม นี่ก็ได้มาแล้ว คิดดูซิตั้งแต่เรามอบคลังหลวงผ่านมาแล้วได้ตั้ง ๖๖ กิโลแล้วนี้ นับว่าได้รวดเร็วกว่าปรกตินะ ตามธรรมดาที่ค่อยได้มาเรื่อย ๆ คราวนี้ตั้งแต่มอบทองคำที่ทำเนียบรัฐบาลมาแล้วได้เพิ่มอีกตั้ง ๖๖ กิโล นับว่ารวดเร็ว

วันที่ ๒๗-๒๘ เดือนนี้จะได้ไปสุพรรณบุรี กลับมาแล้ววันที่ ๙ ที่ ๑๐ ก็ไปหนองผือใน วันครบรอบหลวงปู่เราที่หนองผือใน ระยะเวลาเดือนตุลา เท่าที่ทราบแล้วเวลานี้ จากนั้นวันที่ ๑๗-๑๘ ไปสันกำแพง เชียงใหม่ แล้วย้อนกลับมาเถิน เขานิมนต์ไว้แล้ว เราให้เขากำหนดวันระยะนั้น ๆ พอเทศน์ที่สันกำแพงแล้วก็ไปเทศน์ที่เถิน ถ้าแม่สอดด้วยก็เสร็จจากแม่สอดแล้วก็กลับอุดร

วันเสาร์วันอาทิตย์นี้เป็นวันที่ยุ่งมากจริง ๆ ทั้งฝ่ายพระทั้งประชาชนในวงของกฐิน ไม่ค่อยมีเวลาว่างนะ ระยะกฐินให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่าเป็นวันสำคัญกาลสำคัญของพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธ ให้ถือเป็นจุดสำคัญ ๆ ในวันคืนหนึ่ง ๆ ปีหนึ่ง ๆ ให้มีจุดสำคัญกันไว้สำหรับเป็นหลักใจของพวกเรา ในการที่จะสร้างกุศลผลบุญเข้าสู่ใจ อันนี้เป็นหลักของใจนะ สมบัติของใจคือการสร้างบุญสร้างกุศลมากน้อยนี้จะไม่ไปไหนเลย จะเข้าสู่ใจ ๆ ส่วนที่เราวิ่งเต้นชวนขยายจีปาละเอาแน่ไม่ได้ ผลที่ได้มีน้อยมาก ที่ได้เข้าสู่ใจนะ นอกนั้นก็เถลไถลไปตามธาตุขันธ์ แล้วกิเลสเอาไปถูกละเลินเล่อมากต่อมากนะ

วันหนึ่ง ๆ วิ่งเต้นชวนขายหามาได้เท่านี้ ก็เลสต้องแบ่งก่อนแล้วเราไม่รู้เลยนะ ก็เลสมันแบ่งเล็ก ๆ อยู่ภายในใจ อันนี้ทำอย่างนี้ อันนั้นทำอย่างนั้น ส่วนบุญกุศลมันคิดได้หรือไม่ได้ก็ไม่รู้

แล้วความจำเป็นของครอบครัวที่เป็นสาระประเภทหนึ่ง มันก็ไม่ค่อยระลึกันนะ มันจะวิ่งหาออกตั้งแต่ทางที่จะเอาเงินนี้ไปถลุงด้วยความเพลิดความเพลิน อันนั้นก็อยากมีอันนี้ก็อยากได้ เห็นเขามีเราอยากมี เห็นเขาได้เราอยากได้ เห็นเขาเพลินเราอยากเพลิน แล้วแข่งหน้าแข่งหลังกันไป เป็นบ้ากันด้วยการแข่งตามอำนาจของกิเลส สาระมันไม่มีนะ ถ้าแยกไว้เป็นความจำเป็นสำหรับครอบครัวของเราเป็นอย่างหนึ่ง ใครก็ตามต้องมีหลักสำหรับครอบครัว ความเป็นอยู่วันหนึ่ง ๆ ในครอบครัวนั้น ๆ นี้ อันหนึ่ง อันนั้นก็ปล่อยไม่ได้ ทีนี้เรื่องจิตใจเป็นหลักธรรมชาติด้วยแล้ว บุญกุศลนี้ต้องได้รับการแยกไว้เป็นอันดับหนึ่งเลย ท้องเราจะแห้งผากก็ตาม ขอให้ใจมีคุณสมบัติคือบุญคุณงามความดี นี่เป็นอาหารทิพย์เข้าแทรกหัวใจเราไม่ยอมตาย อันนี้สำคัญมาก

ไปไหนก็ไปเถอะคนมีบุญในใจแล้ว ยังไงก็แน่ออยู่ในหัวใจเลย ไปแล้วผิงเลย อันนี้หลักประกันอันดับหนึ่งนะ ร่างกายนี้เป็นความจำเป็นแต่ชั่วระยะชีวิต ๆ ของเราวันหนึ่ง ๆ ไปเท่านั้น ตายเมื่อไรสมบัติทั้งหลายที่เราอาศัยว่าเป็นความจำเป็นสำหรับครอบครัว มันก็ขาดสะบั้นไปพร้อมกันกับลมหายใจขาด ส่วนบุญกุศลที่เราสร้างไว้ไม่มีคำว่าขาด บาบก็ไม่มีคำว่าขาด บาบกับบุญแย่งตำแหน่งกันในหัวใจดวงเดียนี่ แย่งตลอดเวลา แต่ส่วนมากพวกบาบมักจะได้ชัยชนะก่อนขึ้นเวทีนะ พวกนี้ยกธงขาวแล้วพวกบุญพวกกุศลฝ่ายธรรม มีแต่กิเลสมันยกธงแดงขึ้นแล้วเรื่อย ๆ

เพราะฉะนั้นให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ หลักสำคัญที่สุดนี้หลักธรรมชาติโลกมองข้าม ก็เลสมองข้ามไม่ให้เรารู้ความสำคัญของเรา อันดับสำคัญคืออาหารของใจ เครื่องยึดเครื่องเกาะของใจ ที่พึงของใจคืออะไร คือบุญคือกุศล บุญกุศลเกิดขึ้นจากการสร้างความคิด ตั้งพี่น้องทั้งหลายวิ่งเต้นชวนขายตามกาลเวลาก็มี เป็นประจำวันก็มี เช่น ใสบาตรถวายพระอะไร ๆ ก็แล้วแต่เป็นประจำวัน นี่อันหนึ่ง นี้เรียกว่าเครื่องพึงเป็นพึ่งตายคือบุญกุศล แล้วกาลเวลา เช่น ทอดกฐิน ผ้าป่า ที่นั่นที่นี้ก็ไป อันนี้เป็นบุญกุศลที่จะเข้าสู่ใจของเรา อันนี้แลที่จะเป็นเครื่องพยุงเราอย่างหนาแน่นเป็นลำดับลำดับไปเลย

เพราะฉะนั้นที่พี่น้องทั้งหลายมาตามกาลเวลาของกฐินนี้ หลวงตาจึงขออนุโมทนาด้วยโดยทั่วกันนะ เป็นการทำถูกต้องที่สุดแล้ว ไม่มีอะไรผิดเพี้ยนแม้ชนิดหนึ่งเลยการทำ บุญประจำวันเข้านิสัยจิตของเราที่ใฝ่ต่อบุญ ๆ วันหนึ่ง ๆ เปิดประตูเข้ามาบุญจะไหลเข้าเรื่อย ๆ บุญประจำวัน บุญประจำวัน นิสัยใจบุญไป

ที่ไหนเป็นแต่บุญ มีแต่จะทำบุญให้ทานเรื่อยไป ใจก็ระลึกถึงศีลถึงธรรม จากนั้นก็เป็นกาลเวลา เช่นอย่างทอดผ้าป่า ทอดกฐิน อย่างนี้ เป็นบุญตามกาลตามเวลา เรียกว่ากาลทาน ทานตามกาลเวลา อันนี้ก็ไหลเข้า ๆ เรื่อย ๆ เวลาจำเป็นจะเห็นกันเวลาจนตรอกจนมุม ครั้นเวลาเพลิดเพลินกิเลสหลอกอยู่นี้มันไม่ได้เห็นป่าช้านะ

ความเป็นความตายทั้ง ๆ ที่มันติดอยู่กับเจ้าของทุกคน มันไม่มองเห็นนะ มันเห็นตั้งแต่ความเพลิดความเพลิน ประหนึ่งว่าไม่มีป่าช้า ๆ นี่ทำคนให้ล้มตัวมากนะ คนไม่มีป่าช้าในความรู้สึกนึกคิดนี่ละเป็นคนที่ตายจม ๆ เวลาที่มีชีวิตอยู่ก็เพลินไปตามกิเลสลากไปเซ็นไป พอลมหายใจขาดบับลงไปเท่านั้น สิ่งของมันลากไป ๆ นั้นมันกลับไปเป็นความชั่วเสียหมดกลับมาเผาเราอีก ส่วนธรรมทานลากท่านเซ็นเราไปตั้งขึ้นทั้งนั้นนะไม่ได้ตั้งลง อันนี้ก็เคยเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว เพราะมันถึงใจเหมือนกัน นี่ละการปฏิบัติมีจิตตภาวนาด้วยอุบาสกคนนี่ แกสนใจทางด้านภาวนา แกรู้ภายในด้วย มันเด่นทั้งภายในของแก คือจิตกับบุญกับกุศลกับธรรมหมนอยู่ในใจนี้แล้ว ที่นี้ความรู้ที่เป็นเครื่องประกาศให้แกรู้เป็นสักขีพยานแห่งความดีของแกก็ประกาศออกมา

เวลาแกเป็นไขหนักเข้า ๆ ก็บอกลูก เอ้อ พ่อเห็นจะไปไม่ไหวแล้วนะ ให้รีบไปนิมนต์พระมาสวดธรรมะให้พ่อฟังหน่อย บอกเวลาที่มีชีวิตอยู่นะ บอกลูกให้ไปนิมนต์พระมาสวดอรรถสวดธรรมให้พ่อฟัง เพื่อเป็นเครื่องรื่นเริงใจในวาระสุดท้าย ลูกก็ไปนิมนต์พระมา ท่านก็มาสวด เวลามาสวดนี้เทวบุตรเทวดาเต็มท้องฟ้า จิตของท่านทั้งเพลินฟังธรรม ทั้งรู้เห็นสิ่งข้างบนต่าง ๆ สวรรค์ไม่ว่าชั้นไหนมาทุกชั้นของรททิพย์ บอกในตำราชัดเจน เรียกร้องชวนเชิญอุบาสกให้ขึ้นไป ใครก็ขอให้ขึ้นไปรททิพย์ของตน ๆ บรรดาเทวดาชั้นไหน ๆ มาทุกชั้นนะ เพราะบุญกุศลของแกไม่อันไปได้หมดในสวรรค์ ๖ ชั้น

พระสวดมนต์ทางนี้ก็เพลินฟังธรรม ที่นี้จิตก็สงบเข้ามา แสงสว่างของจิตมันก็ส่องออกรู้ข้างบน บนท้องฟ้ามีแต่พวกเทวบุตรเทวดาเต็ม นอกจากนั้นรททิพย์ก็มารอบอยู่บนอากาศ ทางนั้นก็เชื้อเชิญมา ๆ ให้ขึ้นรถของตน ต่างองค์ต่างเชื้อเชิญอยู่ข้างบน ทางนี้ฟังธรรมะจิตมันเพลิน ก็เลยตอบรับเทวดา แต่มันหลุดปากออกไป คือกระแสของจิตกับเทวดาคูยกันแล้ว ยิ่งมากกระเทือนถึงร่างกายให้ไหวไปตาม บอกว่าให้รอเสียก่อน ๆ หลุดออกมาทางปาก คือให้ทางโน้นรอเสียก่อน ทางนี้ขอฟังธรรมของท่านให้อิมใจเสียก่อนจากนั้นก็ไป เข้าใจไหมละ ทางโน้นเชื้อเชิญ พอดีคำพูดหลุดปากออกไป พระท่านสวดมนต์อยู่ พระก็พระแบบหลวงตาบัวนี่ หูหนวก เดียวนี้หูอื้อด้วยนะ ตากำลังฝ้าฟาง มันจะบอดแล้ว ประเภทหลวงตาบัวตาบอดหูหนวกนี่ละ ได้ยินเสียง

อุบาสกคนนั้นบอกเทวบุตรเทวดาบนอากาศให้รอก่อน ๆ นึกว่าอุบาสกคนนั้นห้ามไม่ให้พระเหล่านั้นสวดธรรม พระก็เลยหยุดสวดธรรม แล้วก็พากันกลับวัด

พอแกย้อนกลับมาเท่านั้นพระไปหมดแล้ว ย้อนจากการต้อนรับขับสู้กับเทวดา กลับมาแล้ว อ้าว พระคุณเจ้าไปไหนหมด ใครก็ได้ยินทั่วกันนี้ ก็คุณพ่อบอกท่านว่าให้รอก่อน ๆ ท่านนึกว่าให้หยุดท่านก็ไปละซี พวกนี้ก็เชื่อด้วยว่าให้รอก็คือให้หยุด ท่านก็ไปละซี โอ๊ย พ่อไม่ได้บอกพระนะ พ่อบอกพวกเทพทั้งหลายที่เต็มอยู่บนท้องฟ้าต่างหาก ที่เอารถทิพย์มาเต็มอยู่บนอากาศนี้ มาเชื่อเชิญพ่อให้ไปสวรรค์ชั้นไหนก็ตามให้ไปได้ตามอัธยาศัย เพราะฉะนั้นรถทิพย์จึงมาทุกชั้นของสวรรค์ ๖ ชั้น คืออุบาสกคนนี้ควรแก่สวรรค์ทุกชั้น ไปได้ทั้งนั้น พ่อห้ามทางโน้นต่างหาก ให้รอก่อน ๆ กำลังฟังเทศน์อยู่ทางนี้ พ่อไม่ได้บอกพระให้หยุดเทศน์นะ ไปนิมนต์ท่านมาอีก ว่าอีกนะ

พอดีพระไปถึงวัด พระพุทธเจ้าขนาบเลย นี่มายังไงกันพวกนี้ สวดอะไร ๆ ยังไม่เสร็จแล้วมาทำไม ก็อุบาสกคนนั้นบอกว่าให้รอก่อน ๆ ก็มาละซี อุบาสกคนนั้นไม่ได้บอกพวกเธอนะ บอกพวกเทพทั้งหลายที่เต็มอยู่บนท้องฟ้าต่างหาก ไปกลับไปเดี๋ยวนั้น พระพุทธเจ้าไล่กลับเดี๋ยวนั้นเลย ไปรีบไป พอดีก็ไปสวนทางกับคนในบ้านเขาที่อุบาสกคนนั้นสั่งให้มานิมนต์ใหม่อีก ก็เลยไปด้วยกัน ไปถึงก็สวดให้ฟังเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่ได้ยากอะไรเลยนะ นี่ได้เวลาแล้วพ่อจะไปแล้วนะ ไปเลยป๊า นั่นเห็นไหม

บุญกุศลเป็นอย่างนี้ ขอให้พี่น้องตายใจกับพระวาจาของพระพุทธเจ้าทุกคำไม่มีคำว่าเคลื่อนคลาด ใครอย่าอาจหาญชาญชัย อย่าไปบล้างคำสอนของพระพุทธเจ้านะ จะจมด้วยกัน ให้จำให้ตีคำนี้ พระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอกทุกพระองค์สอนแบบเดียวกันหมด เอาของจริงมาสอนทั้งนั้น ของปลอมไม่มีเลย แต่กิเลสมันลบล้าง ๆ ให้มีแต่ของปลอมล้วน ๆ ให้จำเอานะ เราสร้างบุญสร้างกุศลก็ต้องหวังทุกอย่างนั้นแหละมันเป็นธรรมดา ส่วนสมบัติเงินทองข้าวของที่เรารวยทานไปแล้วเราไม่ได้หวัง ทุกคนมีแต่ความดีอกดีใจปลื้มปิติ หวังก็หวังบ้านหวังเรือนหวังหน้าที่การงาน หวังเรื่องหวังราว หวังแม่ฮื้อหนูบ้าง บางคนมาแต่พ่อฮื้อหนู แม่ฮื้อหนูไม่มา วันนี้แม่ฮื้อหนูมันไปหาไอ้หนูมที่ไหนก็ไม่รู้ ถ้าแม่ฮื้อหนูมา พ่อฮื้อหนูมันไปหาสาวที่ไหนดา เลยยุ่งกันไปพวกนี้ มันไปยุ่งทางโน้นนะ พ่อได้บุญได้กุศลบ้างแล้วก็ยุ่งหากิเลสมาฟาดหัวมันอีก มีหรือไม่มีก็ไม่ทราบ ถ้ามีก็ต้องเป็นลูกศิษย์หลวงตาบัวมากกว่าเพื่อน ระวังให้ดีนะ นี่ละถ้ามันยุ่งมันยุ่งอย่างนี้เข้าใจไหม พากันจำเอา

บุญกุศลเป็นของแน่นหนามั่นคงประจำพื้นโลกสมมุติขึ้นมาตั้งแต่เดิม บาบมันก็ประจำมาเช่นเดียวกัน เรียกว่าคู่ต่อสู้มาพร้อมกันเลย เพราะฉะนั้นเราอยู่วันหนึ่ง ๆ ต้องได้รับกับคู่ต่อสู้ตลอด ถ้าผู้หวังคุณงามความดีแล้วต้องได้รับกับคู่ต่อสู้อยู่ตลอด

เวลาคือความชั่ว เราจะไปทางดีมันลากไปทางชั่ว ความคิดของเราคนเดียวมันแหละ เพราะกิเลสมันอยู่กับใจของเรา กิเลสไหลขึ้นมาแล้วลากลง ธรรมะที่เกิดจากจิตลากขึ้น ก็นี่เราจะไปวัดเราจะไปทำบุญให้ทาน เราไม่ไปตามกิเลส เราไปตามเรา เราก็ได้เป็น ฝ่ายอรรถฝ่ายธรรมเครื่องบำรุงหัวใจเราไป ถ้าหลงตามกิเลสก็ไปตามมัน สุดท้ายเรียกว่าหมดหวังไปตลอดวันตายไม่ได้อะไรเลย มีแต่กิเลสถลึงทั้งนั้น ขึ้นชื่อว่าจะไปทำความดีไม่มีหวัง ๆ กิเลสเอาไปกินหมด ถ้าทำความชั่วแล้วทั้งวันตายจมไปเลย มันมักเป็นอย่างนั้นนะ

เรื่องกิเลสนี้แหลมคมมาก จึงบอกว่าแหลมคมมาก เราได้ขึ้นเวทีมาแล้วจึงได้มา พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังไม่ใช่เล่น ๆ นะ เราไม่ได้เป็นศาสดาก็ตาม เราก็เป็นหนูตัวหนึ่ง เต็มตัวของเรา นิสสัยวานาก็เต็มภูมิหนูของเรา เมื่อผ่านสิ่งเหล่านี้มาแล้วทำไมจะไม่รู้ ตามภูมิของตัวเอง พระพุทธเจ้าสอนไว้สอนมาจากสิ่งที่มีที่เป็นทั้งนั้น เวลามันเข้าไป สัมผัสกันมันปฏิเสธพระพุทธเจ้าได้อย่างไร เห็นแค่นี้มันก็ยอมรับ ๆ เราสอนโลกจึง เรียกว่าเราสอนด้วยไม่มีความสงสัยนะ ตั้งแต่สอนโลกมานี้ แต่ก่อนเราอยู่ในป่าในเขา ไม่มีใครมายุ่งกวนเรานอกจากพระเท่านั้น หมาเหล่านี้วิ่งเข้าป่าหมดสู้พระไม่ได้ พระนี้ จมูกดีกว่าจมูกหมานะ ไปที่ไหนติดตาม เข้าอยู่ในเขาลูกไหนไม่ได้นานนะ ๗ วันบ้าง ๑๕ วันบ้างต้องหนี ไม่นี่ไม่ได้มันวิ่งตาม ซอกแซก

มันไม่ไปองค์หนึ่งองค์เดียวนะ องค์นั้นมาทางนั้น องค์นี้มาทางนี้ สืบถาม อาจารย์มหาบัวไปทางไหน ใครทราบก็ตามแล้วดมกลิ่นเรื่อยไปเลย โหย จมูกพระดม กลิ่นนี้มันเก่งกว่าจมูกหมาวะ สักเดียวโผล่มาแล้ว มาอะไร เฉย ขอให้ได้อยู่ก็แล้วกัน ว่าอะไรเฉย หนูนกตาบอด อย่างนั้นนะ จนกระทั่งมาเกี่ยวข้องกับหมู่กับเพื่อน สั่งสอน พระณรรยะนั้นไม่ได้สั่งสอนธรรมดาแกงหม้อใหญ่ มีแต่เด็ด ๆ ฟุ้ง ๆ เลย นี่ถอด ออกจากหัวใจมาสอน ปฏิบัติจนแทบล้มแทบตาย ธรรมพระพุทธเจ้ามีอยู่ทำไมจะเข้าไม่ถึง เมื่อก้าวให้ถึงต้องถึงซี

เมื่อถึงแล้วรู้แล้วเห็นแล้วพูดไม่ได้มีหรือ พระพุทธเจ้าใครบอกท่าน ท่านสอน โลกสามโลกธาตุ สวาททั้งหลายตั้งแต่ตรัสรู้แล้วใครสอนท่าน ท่านไม่ได้ไปศึกษากับ พระพุทธเจ้าอีกนะบรรดาสาวก พอตรัสรู้ปั้งแล้วออกสอนโลกเลย เต็มหัวใจท่านแล้ว ๆ ตามนิสสัยวานาของท่าน เราตัวเท่าหนูเราสอนโลกด้วยความไม่มีหวั่นไหวเลย ไม่ว่า สมาคมใดในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยหวั่นกับสมาคมใด เราพูดจริง ๆ เต็มหัวใจ เรามันครอบไปหมดเลย

การสั่งสอนโลกมันก็เป็นของมันเอง ฟังให้ชัดเจนวันนี้ ถ้าภาษาของโลกทุกวันนี้ เขาเรียกว่าเรดาร์ ภาษาของธรรมท่านไม่เรียก ท่านรู้ของท่านเฉพาะ นั่งบิบบมองดูที่ไหน

บ๊อบจับปุ๊บได้หมดแล้ว จะควรเทศน์หนักเบาอย่างน้อยเพียงไรมันจะบอกของมันเองกับสภาพที่ปรากฏในหัวใจนี้ พูดอย่างทุกวันนี้เขาเรียกว่าเรตาร์ แล้วเทศน์ไปตามสภาพ จะเทศน์ด้วยความทั้งที่กล้าทั้งที่กลัว ไม่มีในธรรมทั้งหลาย ไม่มีในหัวใจว่างั้นเลย นอกจากจะสงเคราะห์ตามกาลเวลาสถานที่บุคคลจำนวนมาอย่างน้อย ควรจะเทศน์ธรรมะชั้นไหน ๆ จะพอดีกับตัวเอง ๆ ออกพอดี ๆ เช่นอย่างแกงหม้อใหญ่จะให้เป็นแกงหม้อเล็กไม่ได้นะ ดิ่งก็ไม่ขึ้น นุ่มเห็นไหมละ มันจะอยู่ในนี้ ๆ แกงหม้อใหญ่ ถ้าเป็นแกงหม้อเล็กเข้าไปแล้วเอาไว้มืออยู่ ผิง ๆ ยิ่งแกงหม้อจืดแล้วพุ่งทันทีเลยจนสุดลมหายใจไม่ทัน

นี่ละอำนาจของธรรมเต็มหัวใจแล้วเป็นอย่างนั้น ท่านทั้งหลายได้ทราบชัดหรือยัง หรือยังไม่ทราบว่าธรรมมีหรือไม่มี พระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไรธรรมไม่มี พระสงฆ์ตรัสรู้อะไรธรรมไม่มี แล้วเอาอะไรมาสอนโลกถ้าว่าธรรมไม่มี และสอนโลกอยู่เวลานี้เอาอะไรมาสอนถ้าว่าธรรมไม่มี ก็เลสก็มีอยู่กับตัวของเรา ธรรมทำให้มีทำไมจะไม่มี ของอยู่ในหัวใจอันเดียวกันแล้วแต่ใครจะไปคว้าทางไหน คว้าทางกิเลสเป็นกิเลสเป็นพินเป็นไฟขึ้นมา คว้าทางธรรมเป็นน้าเป็นท่าขึ้นมา

ตั้งพิน้องทั้งหลายมาบำเพ็ญบุญกุศลเรียกว่าคว้าแต่ธรรมทั้งนั้น ตั้งแต่เริ่มแรกที่ดำริ เช่น เราจะทอดกฐิน จะทอดวัดไหน นี่บุญกุศลเจตนาเกิดแล้วนะ ยังไม่ระบುವัดไหนก็ตามเริ่มเกิดแล้ว เริ่มปรากฏแล้ว แดกหน่อออกมาแล้ว ตัดสินใจไปทอดวัดนั้น ขึ้นแล้วผิงแล้ว จากนั้นวันเวลาหมุนเข้ามามีแต่เรื่องกุศล ๆ วิ่งเต็นขวนขวายหามาอย่างน้อยมีแต่เรื่องกุศล เจตนาของเราที่คิดออกมามากน้อยมีแต่เรื่องกุศลผลบุญมาตั้งแต่เริ่มแรกเลย จนกระทั่งไปทอดกฐินกลับมาแล้วได้มาด้วยความภูมิใจ ไปถึงบ้านแล้วย้อนหลังคิดไปมีแต่ความภูมิใจตลอดเวลา ไม่ได้มีความเสียใจนะ นี่เรียกว่าบุญ

พระพุทธเจ้าสอนพระพุทธเจ้าพ้นจากทุกข์ได้เป็นศาสดาเอกของโลก เพราะบุญนี้เอง พระองค์สั่งสมบุญบำเพ็ญบุญมาสักเท่าไร ๆ ไม่มีใครที่จะหนักยิ่งกว่าศาสดาองค์เอกที่เวลาบำเพ็ญบารมีเพื่อเป็นพระพุทธเจ้า หนักมากที่สุด นี่ก็สำเร็จมาด้วยบุญนะ ให้พิน้องทั้งหลายถือบุญเป็นขวัญใจเราตลอดเวลา จะทุกข์ยากลำบากขนาดไหนให้แบ่งสันปันส่วนกับกิเลส อย่าให้มันไปกินถ้ายเดียวหมดจมจริง ๆ นะ อย่าอวดรู้อวดฉลาดยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก ทั้งหุหนวกทั้งตาบอดอย่าไปอวดรู้อวดฉลาดกว่าท่านที่เป็น โลกวิทูรู้แจ้งโลก จะจมก็คือเรานั้นแหละ พระพุทธเจ้าท่านไม่จม สอนไว้เหล่านี้ตกรกพระพุทธเจ้าก็ไม่ตก ไปสวรรค์ก็ไม่ไป นิพพานเป็นสมบัติของพระองค์อยู่แล้ว พระองค์พอทุกอย่างแล้ว สอนโลกด้วยความเมตตาแล้ว ๆ

เราผู้ที่กำลังหิวโหยอยู่ให้รีบตัดดวงเอานะ คุณงามความดีจะได้มากน้อยเป็นสมบัติของเรานั้นแหละไม่เป็นของใคร ศาสดาองค์เอกไม่เคยมีสองในการสอนโลกเลย ผิดเพี้ยนไปอย่างนี้ไม่มี ให้จำอันนี้ เอาละวันนี่เทศน์เพียงเท่านี้

ที่เขาเอาหยดน้ำบนใบบัวเป็นหลักสูตร(เรียน) นั้น ที่เราไม่มีอะไรคัดค้านเขา ก็คือเราดำเนินมาอย่างนั้นอยู่แล้ว ที่เขียนออกเป็นหยดน้ำบนใบบัว เราอ่านแล้วก็ไม่มีอะไรขัดแย้งกันกับความเป็นจริงของเราที่ดำเนินไป ตอนเป็นฆราวาสก็อย่างที่พี่น้องทั้งหลายเห็นแหละ ไปขโมยอ้อยเขาตอนเป็นเด็ก เราก็บอกในนั้นขโมยอ้อยนะ ธรรมดาาก็เหมือนคนทั่วๆ ไปสำหรับเป็นฆราวาสนะ ก็ทั่ว ๆ ไปไม่มีอะไรจุดเด่น ที่เด่นก็คือ ตัวเล็ก ๆ อายุสี่ห้าขวบ มันไปขโมยอ้อยเขาได้นี่สำคัญ เอามาอ่านมาเขียนให้เห็น เด็กนี้เรียกว่าเด็กใช้ไม่ได้ แต่มันแก้ตัวดิเนเราก็ไม่ลื้ม เวลาไปขโมยอ้อยเขา อ้อยเขาอยู่มูมั่ว อ้อยดำ อ้อย สวยงามมาก ไปวันไหนหิวอยากจะทำตาย ก็เลยชวนพี่ชายว่าพี่ไปขโมยอ้อยนี้ไปกินเถอะ พี่ก็ไม่ขัดข้องอะไร เพราะพี่ตามธรรมดาจะเชื่อกว่าน้อง ที่แรกว่าขโมย เพราะเอาของเขาไปแล้ว ลำน้ำหนักใหญ่ลำนี้ก็ใหญ่เสียงลั่นทีเดียว ลำน้ำหนักดีลำนี้ก็ดี ได้อ้อยคนละลำเท่านั้นแหละ เอาออกเป็นลามา

ประตูเขาก็ปิดไว้ดี ๆ นะ ก็มันลอดได้มันเข้าได้ พอไหลออกมาเจ้าของเขาก็มาเรายังชมอยู่นะ คือเป็นญาติกัน คักดีเขาเป็นพี่ เรียกเขาว่าป้า เราดูนิสัยของแกยังชอบใจนะ พอเราไหลออกมา เขาก็มาหยุดอยู่ที่นี่แล้วอืมนะ ก็มันเกินกว่าจะไปถือโกรธเด็กตัวเท่านี้ เด็กเหล่านี้สูทำไหมไปขโมยอ้อยกู่ละ วังนั้นนะ โอ้ย ผมไม่ได้ขโมยนะป้า โน่นนะ ฟังซิมันแก้ เราไม่ลืมนะ ผมผ่านไปผ่านมาผมหิวมากวันนี้ทนไม่ไหว ผมก็เลยต้องไปตัดอ้อยเสียก่อน แล้วถึงจะแบกอ้อยนี้ไปหาป้า ไปบอกป้าแล้วถึงจะกลับบ้าน ว่าอย่างนั้นนะ โอ้ย มันเก่งนะเราไม่ลื้ม ถ้าอย่างนั้นป้าก็เอาเสีย โอ้ย กูไม่เอาแหละ สู้ตัดแล้วเอาเสีย แกย้มตลอดนะ ดูเราไม่มีซึ่งซังนะ เรายังจับใจอยู่ เวลาแกทักนะ เด็กเหล่านี้สูทำไหมไปขโมยอ้อยกู่ละ พุดอืม ๆ เราก็แก้ตัวไป แล้วเอาอ้อยให้แก แกบอกกูไม่เอาแหละสู้ตัดแล้วก็เอาเสีย แกก็ผ่านไป เราก็ไป นั่นละเรื่องราว มันก็มีปัญญาเหมือนกัน แต่พี่ชายอำปาก ปานนี้มันตายไปหลายปีแล้วมันจับปากหรือยังก็ไม่รู้ บักทำนี่

อันนี้ก็มาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง อย่าถือเป็นตัวอย่างนะ ขโมยอ้อยเขาตั้งแต่เป็นเด็ก ต่อจากนั้นก็ปฏิบัติธรรมดา ๆ ที่มันเด่นก็คือ การออกปฏิบัติที่เด่นมาก สำหรับเราเองนี้ เราก็จนถึงขยะ ๆ ในการดำเนินของเรา มันผาดโผนเอามากจริง ๆ ถึงขั้นจะเป็นจะตาย อันนี้ที่เอาไปเป็นคติแก่บรรดาลูกหลานเราก็เห็นด้วย ได้พอเป็นคติก็ยังดี เพราะฉะนั้นเราจึงไม่มีอะไรคัดค้าน เราอ่านดูจนจบแล้ว ก็เข้าตามหลักความจริงที่เราเป็นมาอย่างนั้น ก็มีเท่านั้นแหละ

(กรมการศานาก็จะเอาไปพิมพ์แจกคะ แต่ข้าหน่อยเพราะว่าเขาทำใหม่จากโรงพิมพ์กรมการศาสนาเลย)

ที่เราวิตวิจารณ์นี้ก็เพราะเราได้มาเจอเหตุการณ์ของบ้านเมืองเอง เกี่ยวกับเรื่องการช่วยชาตินี้ มันดูไม่ได้เลยตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมาหาเด็ก มีแต่เรื่องเลอะๆ เทอะ ๆ สกปรกโสโครกไปทุกอย่าง จนกระทั่งศาสนาจะเข้ากันไม่ได้เลย นี่ที่ได้ขัดกันเคยเห็นไม่ใช่หรอ ก็คือว่าอันหนึ่งสกปรกเต็มเหนี่ยว อันหนึ่งสะอาดเต็มที่ มันเข้ากันไม่ได้ก็ขัดกันล่ะซี นี่จึงได้วิตวิจารณ์ อย่างนี้ไม่ไหวนะ การเรียนมาตั้งแต่วิชาทางโลกล้วน ๆ นี่มีแต่เป็นพิษเป็นภัยทั้งนั้นถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรก ถ้ามีธรรมเข้าแทรกแล้ว ธรรมนั้นและหุนุวิชาเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์แก่โลกได้ทั้งตัวเองและโลกส่วนรวมได้ ถ้ามีแต่วิชาทางโลกล้วน ๆ แล้วมันเป็นพินเป็นไฟ เป็นเครื่องมือให้กิเลสเอาไปถลุงคนทั้งชาติได้อย่างดี ดังนั้นควรจะมีหลักวิชาธรรมะเข้าไปแทรกในวิชาทางโลกเขาเป็นชั้น ๆ ภูมิ ๆ ไป เราว่าอย่างนี้ ต่อมาก็ได้ยินอันนี้มันก็เข้ากันได้กับเราที่ได้ดำริและได้พูดออกมาแล้ว เราจึงไม่มีอะไรขัดข้องแหละ เห็นด้วยตามนั้นนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd